

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 11. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 10. december 2010
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Anne-Marie Meldgaard (S) formand, Kristian Jensen (V), Flemming Møller (V), Pia Adelsteen (DF), Helle Sjelle (KF), Kim Mortensen (S), Pia Olsen Dyhr (SF), Lone Dybkjær (RV), Bjarne Laustsen (S), Per Clausen (EL), Frank Aaen (EL)

Desuden deltog: Udenrigsminister Lene Espersen og fødevarerminister Henrik Høeg

FO **Punkt 1. Rådsmøde nr. 3058+3060 (almindelige anliggender og udenrigsanliggender) den 13.-14. december 2010**

Udenrigsministeren: Jeg vil alene gennemgå de punkter på dagsordenen for rådsmødet, som er af særlig interesse. De øvrige punkter på dagsordenen kan vi selvfølgelig drøfte, hvis I ønsker det.

Denne gang er der to punkter til forhandlingsoplæg. Dagsordenspunkt 1: Forberedelse af Det Europæiske Råd den 16.-17. december 2010 — traktatændring, og dagsordenspunkt 5: Udvidelsen – kandidatstatus for Montenegro.

De resterende punkter er alle til orientering.

1. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 16.-17. december 2010

Udenrigsministeren: Udover traktatændringen vedrørende den permanente krisemekanisme, som jeg forelægger til forhandlingsoplæg under dagsordenens punkt 1a, vil jeg sige et par ord om de øvrige punkter vedrørende dagsordenens punkt 1: Forberedelse af Det Europæiske Råd den 16.-17. december 2010.

Finansministeren forelagde spørgsmålet om en permanent krisemekanisme for udvalget i sidste uge. Der var på det Europæiske Råds møde i oktober bred enighed om, at det er nødvendigt at etablere en permanent mekanisme til håndtering af mulige kriser efter den nuværende midlertidige mekanismes udløb midt i 2013. Med eurolandenes erklæring fra den 28. november om den permanente krisemekanisme og efter Økofinrådsmødet den 7. december tegner der sig en bred enighed om den overordnede udformning af mekanismen, som Det Europæiske Råd ventes at vedtage. Den permanente mekanisme vil derefter skulle konkretiseres yderligere i det nye år. I DER-formandens rapport nævnes det, at ikke-eurolande vil kunne vælge at deltage i mekanismen på ad hoc basis. Selv om der tegner sig en enighed om den overordnede udformning, må det stadig forventes, at en række af de centrale spørgsmål vil være genstand for drøftelse.

Udover den permanente mekanisme og traktatændringen vil Det Europæiske Råd også skulle gøre status over arbejdet med at udmønte van Rompuy-

11. Europaudvalgsmøde 10/12-10

taskforcens forslag til styrket økonomisk samarbejde i konkrete ændringer af stabilitets- og vækstpakten m.v. på basis af Kommissionens lovforslag. Endvidere vil der muligvis være en drøftelse af de flerårige finansielle rammer, og det kan ikke udelukkes, at EU's budget for de kommende år kan komme op, særligt såfremt Europa-Parlamentet mod forventning ikke godkender EU's budget for 2011. Endelig ventes udenrigsrepræsentant Ashton at præsentere en første statusrapport om EU's forhold til sine strategiske partnere.

FO a) Traktatændring vedr. permanent krisemekanisme

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3058+3060 – Bilag 1 (samlenotat side 2)

Det Europæiske Råd 16-17/12-10 – Bilag 1 (udkast til kommenteret dagsorden af 16/11-10)

Det Europæiske Råd 16-17/12-10 – Bilag 2 (udkast til konklusioner DER 16.-17/12-10)

Det Europæiske Råd 16-17/12-10 – Bilag 3 (F) (rapport fra formanden for Det Europæiske Råd, 28/10)

Udvalgsmødereferater:

(behandlet 19/11 – referat foreligger endnu ikke)

Udenrigsministeren: Lad mig starte med traktatændring vedrørende den permanente krisemekanisme.

Hovedemnet for mødet i Det Europæiske Råd vil være den overordnede udformning af en permanent krisemekanisme samt traktatændring herom.

Formanden for Det Europæiske Råd, Herman van Rompuy, har udsendt et udkast til rapport, der skitserer omridset af traktatændringen, som han ser det. Der lægges op til, at traktatændringen vil kunne foretages i artikel 136, der vedrører eurolandenes styrkelse og samordning af budgetdisciplin og udarbejdelse af politisk-økonomiske retningslinjer. Der er bred enighed om, at traktatændringen skal være så simpel og kort som mulig. Traktatændringen kan specificere, at medlemslandene mellem sig kan etablere en mekanisme med henblik på at sikre finansiel stabilitet i euroområdet. Endvidere vil modtagelse af bistand fra mekanismen være underlagt bestemte betingelser.

Desuden er der bred enighed om, at den forenkede traktatændringsprocedure anvendes til at gennemføre traktatændringen. Det er en forudsætning for anvendelse af denne procedure, at der ikke er tale om udvidelse af EU's kompetencer. Da der lægges op til, at den permanente mekanisme vil blive oprettet på et mellemstatsligt grundlag – det vil sige uden for traktaten – vil der ikke være tale om udvidelse af EU's kompetencer.

Den videre proces vil være, at Det Europæiske Råd i næste uge vil træffe afgørelse om indholdet i traktatændringen. Dernæst vil Europa-Parlamentet og Kommissionen skulle høres. Ifølge den forenkede traktatændringsprocedure vil Det Europæiske Råd først derefter med enstemmighed kunne vedtage traktatændringen. Den endelige vedtagelse vil formentlig finde sted på Det Europæiske Råds møde i marts. Den vedtagne traktatændring skal efterfølgende godkendes i alle medlemslande i overensstemmelse med landenes respektive forfatningsmæssige bestemmelser. I Danmark vil Justitsministeriet, som det er fast praksis, til sin tid vurdere traktatændringens forhold til grundlovens § 20.

FO Fra dansk side kan vi tilslutte os, at der gennemføres en traktatændring om den permanente krisemekanisme som den, der tegnes omridset af i den faste formands rapport. Fra dansk side lægger vi vægt på, at der bliver tale om en så be-

grænset traktatændring som muligt, der er simpel og kort, og som udelukkende vedrører en permanent krisemekanisme. Det er kun ét år siden, at Lissabontraktaten trådte i kraft, og vi finder, at denne traktat udgør en overordnet, langtidsholdbar ramme for EU-samarbejdet.

Fra dansk side vil vi derudover arbejde for, at deltagelse i mekanismen er åben for ikke-eurolande. Vi har en interesse i at sikre den økonomiske og finansielle stabilitet i Europa, og det er også derfor, vi fra dansk side har bidraget bilateralt til lånepakken til Irland. Jeg vil dog gerne understrege, at vi dermed endnu ikke har taget stilling til, om Danmark vil vælge at deltage i mekanismen, hvis der skulle blive mulighed herfor.

Fra dansk side støtter vi, at den forenklede traktatændringsprocedure anvendes. Denne procedure er netop beregnet til tilfælde som dette, hvor der foretages en ændring af netop den bestemte del af EU's traktater, og hvor der ikke er tale om udvidelse af EU's kompetencer. Det er positivt, hvis vi kan få gennemført traktatændringen hurtigt, så EU kan komme videre og fokusere på andre vigtige spørgsmål såsom at lægge fundamentet for fremtidens vækst og beskæftigelse i Europa.

Pia Olsen Dyhr syntes, det var en god idé med en permanent krisemekanisme, ligesom det var oplagt, at vi skal have en traktatændring.

Frank Aaen syntes, man skulle se på, hvad der var kommet ud af den midlertidige krisemekanisme. Han pegede på, at der blev bevilget rigtigt mange penge til Grækenland, men de kom aldrig den græske befolkning til gavn, idet de gik til internationale banker, bl.a. Deutsche Bank. Den græske befolkning blev påtvunget en række sociale nedskæringer. Det samme ser vi nu i Irland, hvor pengene bl.a. går til Den Danske Bank, som har tabt milliarder på spekulation i Irland. Enhedslisten støtter naturligvis, at man hjælper folk, der er kommet i knibe, men her går hjælpen primært til de internationale banker. Han rejste spørgsmålet, om den midlertidige krisemekanisme har hjulpet, idet han pegede på, at renten i Grækenland nu er på det samme niveau som før hjælpepakken.

Udenrigsministeren takkede for støtten til forhandlingsoplægget.

Hun sagde i anledning af Frank Aaens bemærkninger, at man nu arbejder videre med at konkretisere indholdet af krisemekanismen og en styrkelse af den økonomiske koordination, men der foreligger lige nu ikke noget om, hvad indholdet præcis bliver. Hun mente i modstrid med Frank Aaen, at de støttepakker, der var lavet, havde haft afgørende betydning for befolkningerne i de pågældende lande, for hvis ikke krisepakkerne var blevet lavet, var økonomien simpelt hen brudt sammen, hvilket ville have haft drastiske konsekvenser for befolkningen. Det er afgørende for et land, at det har mulighed for at gå ud på de internationale lånemarkeder og forny sine lån, og det havde simpelt hen ikke været muligt, hvis der ikke havde været en klar finansiell opbakning fra de øvrige EU-lande.

Pia Adelsteen henviste til den debat, man tidligere havde haft om traktatændringer, og gentog, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte regeringens forhandlingsoplæg, idet man vil benytte enhver lejlighed – uanset om traktatændringen er nok så lille – til at kræve en folkeafstemning.

Lone Dybkjær indledte med i relation til det sidste møde i Europaudvalget, at beklage, at der var medlemmer af udvalget – inklusive hende selv – der havde responderet på noget, der var i avisen vedrørende den lukkede del af mødet. På egne vegne beklagede hun ligeledes, at hun ikke som fungerende formand, inden mødet blev åbnet igen, havde understreget, at det, økonomi- og erhvervsministeren havde sagt i relation til urentable kulminer, selvfølgelig var sagt i fortrolighed. Hun mente, det var dårlig stil, og at det ikke var fremmende for forhandlingssituationen. Det må ikke gentage sig, for så kan regeringen jo ikke sige noget i fortrolighed. I øvrigt mente hun, det havde været en fantastisk god diskussion, man havde haft på det lukkede møde.

Angående den permanente krisemekanisme spurgte hun, hvilken betydning den ville have for sanktioner, hvis den skulle omfatte både eurolande og ikke-eurolande. Hun mente, at hvis man tilmeldte sig og fik fordelene, måtte man også tage ulemperne eller straffen.

Frank Aaen pointerede, at han ikke gik imod hjælp til de pågældende lande. Han var bare imod en hjælp, som primært går til bankerne. Han gentog sine argumenter og spurgte, om den første pakke er ved at være tom.

Udenrigsministeren sagde til Lone Dybkjær, at der er to spor. Dels skal der træffes beslutning om en permanent krisemekanisme til afløsning af den frivillige, vi har nu, fordi Tyskland har et forfatningsmæssigt problem. Parallelt hermed kører der en anden diskussion om en styrkelse af stabilitets- og vækstpagten og en ny økonomisk governance. Hun forventede ikke, at der blev tale om sanktioner i forbindelse med krisemekanismen, men hvis man skal låne penge, bliver der sat nogle betingelser op for de lån, bl.a. om nedbringelse af gælden, hvilket er såre fornuftigt. Disse betingelser vil blive fastsat i forbindelse med de konkrete lån. I øvrigt gjorde hun opmærksom på, at der ikke er taget stilling til, hvorvidt Danmark vil deltage i en permanent krisemekanisme.

Udenrigsministeren havde ikke tænkt sig at gå ind i en lang diskussion med Frank Aaen vedrørende det finansielle område, men henviste til den diskussion, udvalget havde med finansministeren i sidste uge. Hun måtte dog sige, at pengene fra krisemekanismen bliver stillet til rådighed for de pågældende stater.

Frank Aaen var klar over, at det formelt er landene, der får pengene, men i det græske tilfælde betalte de dem til Deutsche Bank, som kritikløst havde lånt landet penge. På samme måde var det Irland, der fik pengene, men de brugte dem til at forny de lån, de havde til irske banker, herunder Danske Bank. I IMF's hjælpepakker indgår der altid massive sociale nedskæringer. Frank Aaen gentog sit spørgsmål, om hvorvidt hjælpepakker virker.

Han spurgte, om det indgik i forhandlingerne med Irland, at de skulle sætte selskabsskatten, som er uhørt lav, op.

Enhedslisten kan ikke give regeringen det søgte forhandlingsoplæg.

Lone Dybkjær mente, der kunne være noget om det, Frank Aaen sagde om, at pengene gik videre til bankerne. Hun håbede, man ville sende et signal om, at bankerne havde været medansvarlige gennem deres lånevillighed.

Kristian Jensen mente, det var helt legitimt, at långiverne er interesseret i, at landene fører en ansvarlig økonomisk politik, sådan at der er sandsynligt, at lånene kan blive tilbagebetalt. Det er op til landene selv, hvordan de vil gennemføre en ansvarlig økonomisk politik. Derfor er det forkert at sige, at det er långiverne, der stiller krav om sociale nedskæringer. Det er indiskutabelt, at borgerne vil blive ramt hårdt af et finansielt sammenbrud. På denne baggrund finder Venstre, at det er helt fint at gå videre med oprettelsen af en permanent mekanisme.

Pia Adelsteen mente, det var rigtigt, at man skal føre en ansvarlig økonomisk politik, så man kan betale lånene tilbage, men i Grækenlands tilfælde er problemet, at de ikke førte en ansvarlig økonomisk politik, fordi de var med i eurozonen og regnede med, at der nok skulle komme nogen og redde dem. Hun mente, Frank Aaen havde en udmærket pointe i, at den græske rente nu er oppe igen, så man kan spørge, om hjælpepakken har hjulpet.

Udenrigsministeren syntes stadig, det var lidt besynderligt, at hun skulle drages ind i en langstrakt diskussion om de finansielle anliggender. Mekanis- men er lavet for at hjælpe landene ud af en vanskelig økonomisk situation, idet de var på grænsen til at gå bankerot. Renteniveauet afspejler den øko- nomiske situation i landene. Grækenland går nu i gang med at lave reformer i deres økonomi, men det er klart, at de ikke virker med det samme. Derfor kan det ikke komme overraskende, at renten stadig er høj. Udenrigsministeren indrømmede, at det godt kunne være, hun var gammeldags, men hun mente, at når man låner penge, skal man også betale dem tilbage – også selv om det er en bank, man skylder pengene. Man må sætte tæring efter næring. Hvis man bliver ved med at bruge flere penge, end man har, ender det galt. Hvis man ender som dybt forgældet, kommer det til at ramme befolkningen, bl.a. den svagest stillede del af befolkningen. Derfor kunne hun simpelt hen ikke acceptere Enhedslistens udlægning.

Udenrigsministeren erklærede sig helt enig i Kristian Jensens betragtninger.

Udenrigsministeren sagde til Pia Adelsteen, at når de reformer, der er vedta- get i Grækenland, begynder at virke, ventede hun, at renten ville falde.

Formanden syntes, det var helt i orden at diskutere det finansielle område, da udenrigsministeren vil have mandat til en permanent krisemekanisme.

Frank Aaen mente også, det måtte være i orden at diskutere erfaringerne fra den midlertidige krisemekanisme, idet den mekanisme, udenrigsministeren søger mandat til, jo kan komme til at koste mange milliarder kroner.

Han var bange for, at Kristian Jensen havde lokket udenrigsministeren på gratis, for det er jo ikke sådan, at der er op til landene selv at bestemme, hvordan de vil tilrettelægge deres økonomiske politik. Folk fra EU var i Dublin mange, mange dage for at diskutere, hvordan politikken skulle se ud, helt ned i detaljer. Med hensyn til bankerne er det jo sådan, at hvis der er en risiko for, at ikke alle pengene bliver betalt tilbage, tager bankerne en meget høj rente.

Formanden syntes, Frank Aaen var ved at gentage sig selv.

Udenrigsministeren præciserede, at hun ikke sad her for at søge mandat til en ny lånepakke, men til en traktatændring, som gør det muligt at få en permanent krisemekanisme.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

2. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 4. februar 2011

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3058+3060 – Bilag 1 (samlenotat side 4)

Det Europæiske Råd 04/02-11 – Bilag 1 (udkast til kommenteret dagsorden 4/2-11)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

3. Styrket EU-katastrofeberedskab

– *Rådskonklusioner*

KOM (2010) 0600

Rådsmøde 3058+3060 – Bilag 1 (samlenotat side 6)

Udvalgsmødereferater:

(behandlet 19/11 – referat foreligger endnu ikke)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

4. Samhørighedspolitik

– *Orientering fra formandskabet*

KOM (2010) 0642

Rådsmøde 3058+3060 – Bilag 1 (samlenotat side 10)

KOM (2010) 0642 – bilag 1 (grundnotat af 23/11-10)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

5. Udvidelsen

Udenrigsministeren: Udover Montenegro, som jeg forelægger til forhandlingsoplæg under dagsordenens punkt 5a, vil jeg sige lidt om de øvrige punkter vedrørende dagsordenspunkt 5: Udvidelsen.

Der vil på rådsmødet være en drøftelse af EU's udvidelse på baggrund af Kommissionens fremskridtsrapporter om kandidatlandene fra november 2010.

Forhandlingerne med kandidatlandene foregår efter den opstrammede forhandlingsramme fra 2006, hvormed forhandlingernes resultat ikke er givet på forhånd, og hvor der er opstillet benchmarks for åbning og lukning af de enkelte forhandlingskapitler.

Fra dansk side er vores generelle holdning til EU's udvidelsesproces uændret. Vi støtter op om forhandlingsrammen og lægger vægt på, at principperne om konditionalitet og egne meritter skal være omdrejningspunkter. I den forbindelse støtter vi også, at EU står ved sine allerede indgåede forpligtelser over for kandidatlande og lande med europæisk perspektiv. Det er en tilgang, som fremskridtsrapporterne bekræfter.

Lad mig, inden jeg går i gang med at give udvalget en status på de enkelte lande, indledningsvis sige, at der dette år ikke er større overraskelser i Kommissionens udvidelsespakke.

For så vidt angår Kroatien konstaterer rapporterne, at forhandlingerne nu er i deres afsluttende fase. Men Kommissionen noterer også, at Kroatien endnu har et arbejde at gøre på det retlige område – bl.a. i forhold til at styrke domstolenes uafhængighed, effektiviteten i retssystemet og ikke mindst bekæmpelse af korruption. Det er forhold, Kroatien skal have bragt i orden inden afslutningen af forhandlingerne, og jeg ser i den forbindelse frem til Kommissionens status på forhandlingerne om det retlige område i slutningen af 1. kvartal 2011.

Fra dansk side støtter vi op om Kommissionens tilgang. Netop fordi det må erkendes, at incitamenterne til reform er stærkest, før EU-medlemskabet er en realitet, skal vi holde Kroatien fast på, at de konstaterede udeståender skal løses, inden forhandlingerne kan afsluttes. Også af den grund er det ufornuftigt at kaste sig ud i en diskussion om dato for optagelse for nuværende. Det vil jo netop betyde, at presset på Kroatien for at gøre det sidste stykke arbejde lettes. Det var også det budskab, jeg viderebragte til min kroatisk kollega i går.

For så vidt angår Tyrkiet noterer Kommissionens fremskridtsrapport den positive udvikling, som vedtagelsen ved folkeafstemning i september af en forfatningsreform var udtryk for. Forfatningsreformen indeholder en række elementer, der imødekommer nogle af de krav, som EU har stillet til Tyrkiet som led i udvidelsesforhandlingerne. Men det er også værd at bemærke, at det nu handler om at få forfatningsreformens delelementer implementeret med bred involvering af alle dele af det tyrkiske samfund. Kommissionen konstaterer også, at tyrkisk lovgivning og praksis endnu ikke lever op til europæiske standarder på områder som

presse- og ytringsfrihed, religionsfrihed og lukning af politiske partier, ligesom antiterrorlovgivningen ses at medføre begrænsninger på de grundlæggende rettigheder i det sydøstlige Tyrkiet. Vi kender alle til en række konkrete sager, som illustrerer netop dette. Grundlæggende er der tale om en situation, som jeg finder meget bekymrende, hvilket jeg også har givet udtryk for over for den tyrkiske EU-minister Bagis under mit møde med ham i tirsdags.

For så vidt angår Island er der tale om Kommissionens første fremskridtsrapport. Island er jo i forvejen tæt knyttet til EU via deltagelse i EØS- og Schengen-samarbejdet. Derfor er en stor del af acquset allerede implementeret i Island. Det betyder, at Island har et andet udgangspunkt for forhandlingerne end de andre kandidatlande. Men det skal være sagt: Principperne i forhandlingsrammen står uændret, og kravene til Island vil være præcis de samme som for alle de andre kandidatlande. Forhandlingsprocessen vil byde på nemme såvel som vanskelige spørgsmål. Sådan vil det være i enhver forhandling om optagelse. I det islandske tilfælde vil det være fiskeriområdet, som det vil kræve mest energi at få løst.

Kommissionen er nu i gang med at gennemføre den såkaldte screening af Island for at konstatere, hvori afvigelserne mellem islandsk lovgivning og EU's acquis består. Den fase vil køre frem til maj/juni næste år, hvorefter realitetsforhandlingerne inden for hvert enkelt forhandlingskapitel kan gå i gang. Jeg tror, det er meget svært at spå om en konkret dato for afslutningen af forhandlingerne, netop fordi vi ikke endnu kan sige ret meget om, hvordan forhandlingerne om de mere vanskelige spørgsmål bliver.

Formanden fortalte, at Europaudvalget havde haft et godt møde med den kroatisk udenrigsminister dagen før.

Pio Olsen Dyhr tilføjede, at der også havde været et møde med den tyrkiske chefforhandler, europaminister.

Lone Dybkjær spurgte, hvordan det går med forhandlingerne med Tyrkiet, idet hun henviste til det meget interessante møde, udvalget havde haft med Tyrkiets Europaminister forleden dag, som mente, at det var EU's skyld, at man ikke var kommet videre. I relation til Cypern havde han nævnt, at man bare kunne etablere handelsrelationer til Nordcypern. Da Det Radikale Venstre er en varm tilhænger af, at Tyrkiet kommer over på vores side, er det kedeligt at høre, at det er EU, som er fodslæbende.

Udenrigsministeren bekræftede, at det er regeringens holdning, at Tyrkiet på et tidspunkt kan blive medlem af EU, når landet opfylder de betingelser, der skal opfyldes. Lige nu er den konkrete stopklods i forhandlingerne kapitel 8, som drejer sig om konkurrenceområdet. Udenrigsministeren understregede, at EU stiller de samme krav til alle ansøgerlande. I relation til Tyrkiet stiller vi som betingelse, at Tyrkiet implementerer Ankaraprotokollen. I 2006 besluttede Rådet, at 8 forhandlingskapitler ikke ville kunne åbnes, så længe Tyrkiet ikke efterlever tillægsprotokollen og åbner tyrkiske havne og lufthavne for cypriotiske fartøjer. Det havde udenrigsministeren klart sagt til den tyrkiske europaminister var en stopklods. Hvis der skal komme et gennembrud i konflik-

ten mellem Tyrkiet og Cypern, må Tyrkiet leve op til Ankaraprotokollen. Fra dansk side støtter vi Kommissionens forslag fra 2004 om direkte handel med det nordlige Cypern, der har til formål at bryde isolationen, men det indebærer ikke en anerkendelse af den såkaldte tyrkiske republik på det nordlige Cypern.

I relation til kandidatlandene har EU strammet op på procedurerne og siger nu, at ethvert kandidatland skal opfylde alle betingelserne. Selv om Kroatien er meget tæt på, mangler der noget med hensyn til bekæmpelse af korruption og domstolenes uafhængighed. Også Island må opfylde alle betingelserne. Der er ikke nogen subjektive vurderinger inde. Udenrigsministeren var godt klar over, at der i de forløbne uger havde været en charmeoffensiv fra flere af kandidatlandene, men de skal have at vide, at de skal strenge sig an. Hun mente ikke, der var modstrid mellem det, Europaudvalget havde sagt til kandidatlandene, og det, hun havde sagt. Hun havde sagt, at vi er tilhængere af udvidelse, men det er afgørende, at de værdier, EU bygger på, accepteres og gennemføres, før man kan blive medlem af Fællesskabet.

Pia Olsen Dyhr syntes, udenrigsministeren havde givet en god redegørelse for Tyrkiets situation. Det er mange kapitler, der er blokeret, f.eks. landbrugs-kapitlet, hvor 30 millioner aktive i landbruget kan blive en barriere mod tyrkisk medlemskab. Nogle af kapitlerne handler ikke om Cypern eller Ankaraprotokollen, men den franske præsident er imod at åbne dem. SF vil gerne åbne flere kapitler, men det er klart, at Tyrkiet ikke kan blive medlem, før de overholder Ankaraprotokollen og Københavnskriterierne. Det er vigtigt, at Tyrkiet ikke vender sig mod Mellemøsten, men fortsat fokuserer på EU. Der er i øjeblikket en økonomisk vækst i Tyrkiet på 11 pct. Vi må hele tiden sende signaler om, at vi gerne vil have dem med, men det kræver selvfølgelig også, at de gør noget.

Lone Dybkjær var enig med udenrigsministeren i, at Tyrkiet skal opfylde alle kriterierne, men måske skulle man også sige til lande som Rumænien og Bulgarien, at de må se at få ryddet op i korruptionen.

Pia Adelsteen mente, man i hvert fald må fastholde, at hvis nogle nye vil være medlemmer af klubben, må man først have løst deres problemer med de eksisterende medlemsstater.

Hun forstod efter mødet med den kroatiske Europaminister, at de krav, man stiller over for Kroatien, er væsentligt skrappere end det, man kræver af Rumænien og Bulgarien. Det syntes hun var særdeles positivt. Men man bør opfordre Rumænien og Bulgarien til at komme i gang.

Udenrigsministeren bekræftede over for Pia Olsen Dyhr, at der er kapitler, som man kan forhandle med Tyrkiet, men Tyrkiet er i høj grad selv herre over, at der sker noget.

Udenrigsministeren mente, Pia Adelsteen havde en meget vigtig pointe i, at vi har oplevet, at i det øjeblik landene bliver medlemmer af EU, så daler interessen for reformer betragteligt. Derfor må vi stille skrappere krav til ansøgere. Der er en konflikt mellem Tyrkiet og Cypern, der gør det umuligt for dem at

11. Europaudvalgsmøde 10/12-10

have et ordentligt forhold til hinanden. Udenrigsministeren vidste ikke, om Europaudvalget havde drøftet med den kroatiske Europaminister, at der var nogle problemer mellem Kroatien og Slovenien, som man er tvunget til at finde en løsning på. EU ønsker ikke at "arve" grænsekonflikter.

Udenrigsministeren syntes, det var en vigtig pointe, at det er langt nemmere at få landene til at gøre det rigtige, før de bliver medlemmer end efter de selv er blevet medlemmer.

FO a) Montenegro

– *Rådskonklusioner / Politisk drøftelse*

KOM (2010) 0660, KOM (2010) 0670, KOM (2010) 0680

Rådsmøde 3058+3060 – Bilag 1 (samlenotat side 14)

Udenrigsministeren: Spørgsmålet om tildeling af kandidatstatus til Montenegro forelægger jeg som sagt også til forhandlingsoplæg. Den resterende del om udvidelsen kommer jeg tilbage til senere, og den vil jeg forelægge til orientering.

Kommissionen fremlagde i november sin årlige fremskridtsrapport om EU's udvidelsesproces, og i den forbindelse anbefalede Kommissionen at tildele Montenegro kandidatstatus. Det forventes, at Rådet vil skulle tage stilling til denne anbefaling på det kommende rådsmøde.

Montenegro har siden sin uafhængighed i 2006 gjort en lang række fremskridt, som har ført landet tættere på EU. Dette gælder ikke mindst, når det kommer til opfyldelse af Københavnskriterierne om stabile institutioner, der kan sikre demokratiet, retsstaten, menneskerettighederne og respekten for mindretal. Derudover har Kommissionen udtrykt tilfredshed med Montenegros efterlevelse af sine forpligtelser under stabiliserings- og associeringsaftalen med EU.

Derfor har Kommissionen anbefalet, at man tildeler Montenegro kandidatstatus.

Montenegro har dog stadig et stykke vej endnu, og derfor vil jeg gerne slå fast med det samme, at der ikke er tale om at åbne optagelsesforhandlinger. Det er landet ikke klar til endnu. Optagelsesforhandlinger vil kræve yderligere fremskridt i Montenegro på områder som eksempelvis reform af den offentlige administration, styrkelse af retsstaten og domstolenes uafhængighed samt en øget indsats imod korruption og organiseret kriminalitet. Det er områder, som også Kommissionen følger nøje og vil tage op igen i næste års fremskridtsrapport.

Men det er den danske holdning, at vi står ved det medlemskabsperspektiv, som EU gav landene på Det vestlige Balkan under det danske formandskab i 2002.

FO På den baggrund er det regeringens forhandlingsoplæg, at Danmark vil kunne tilslutte sig Kommissionens anbefaling om at give Montenegro kandidatstatus.

Pia Olsen Dyhr var helt enig i regeringens holdning i relation til Montenegro. Hun spurgte, om man ville gøre det samme med Montenegro, som man havde gjort med de andre østeuropæiske lande, da man sidst skulle optage nye lande, at man inviterede landet til at deltage i nogle strategiske møder i EU, bl.a. om sikkerhedsaspekter.

Udenrigsministeren takkede for støtten til forhandlingsoplægget.

Den praksis, hvorefter kandidatlandene kunne deltage i visse strategiske møder, specielt decembermøderne, var blevet ændret efter den sidste udvidelse med de 10 lande i 2004. Det har noget at gøre med, at man forsøger at organisere møderne på en anden måde, så de bliver kortere og mere operationelle. Men kandidatlandenes udenrigsministre mødtes med EU's udenrigsmini-

11. Europaudvalgsmøde 10/12-10

stre til morgenmad forud for det uformelle udenrigsministermøde, og her plejede EU's udenrigsministre at være dem, der er lyttende.

Pia Adelsteen støttede, at Montenegro optages på kandidatlisten.

Lone Dybkjær støttede også regeringens forhandlingsoplæg.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

6. Implementering af Europa 2020-strategien

– *Redegørelse fra formandskabet*

KOM (2010) 2020

Rådsmøde 3058+3060 – Bilag 1 (samlenotat side 19)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 480 (side 1346 FO, senest behandlet i

EUU 11/6-10)

EUU alm. del (09) – bilag 406 (side 988, behandlet i EUU 7/5-10)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

7. Kommissionens forslag til forordning vedr. etablering af Borgerinitiativet

– *Status*

KOM (2010) 0119

Rådsmøde 3058+3060 – Bilag 1 (samlenotat side 21)

KOM (2010) 0119 – bilag 3 (grundnotat af 12/4-10)

KOM (2009) 0622 – bilag 4 (Kommissionens høringssvar af 8/2-10)

KOM (2009) 0622 – bilag 3 (Europaudvalgets høringssvar af 18/1-10)

KOM (2010) 0119 – svar på spørgsmål 1

(behandlet 19/11 – referat foreligger endnu ikke)

EUU alm. del (09) – bilag 406 (side 993, behandlet i EUU 7/5-10)

<http://www.eu->

[oplysningen.dk/nyheder/euidag/2010/december/borger/](http://www.eu-oplysningen.dk/nyheder/euidag/2010/december/borger/)

(kompromis om borgerinitiativet)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

8. Det vestlige Balkan

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3058+3060 – Bilag 1 (samlenotat side 25)

(ikke omtalt på de sidste to møder)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

9. Sudan

– *Rådskonklusioner / Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3058+3060 – Bilag 1 (samlenotat side 27)

(behandlet 19/11 – referat foreligger endnu ikke)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

10. Mellemøsten

– *Politisk drøftelse/ Evt. rådskonklusioner*

Rådsmøde 3058+3060 – Bilag 1 (samlenotat side 30)

(behandlet 19/11 – referat foreligger endnu ikke)

Udenrigsministeren: Vi havde på rådsmødet den 22. november en nærmere drøftelse af Gaza og vigtigheden af, at området får mulighed for at komme økonomisk på fode igen. Fokus var på bestræbelserne på at få styrket eksportadgangen for varer fra Gaza, at få åbnet mere op for import af materialer til genopbygning og at få en mere fri passage af personer til og fra Gaza.

Jeg forventer, at denne drøftelse fortsættes på baggrund af de kontakter, som Ashton har haft i den mellemliggende periode.

Frank Aen spurgte, hvad man har tænkt sig at gøre for, at der kommer en ordentlig udvikling i Gaza.

Udenrigsministeren svarede, at vi meget gerne vil være med til at skabe den nødvendige infrastruktur i Gaza. Der er også bred opbakning til at fremme eksporten af varer fra Gaza, ligesom vi gerne vil lukke op for, at varer kan komme ind i Gaza, bl.a. til genopbygning af boliger.

11. Somalia

– *Politisk drøftelse/rådskonklusioner*

Rådsmøde 3058+3060 – Bilag 1 (samlenotat side 32)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 480 (side 1363, senest behandlet i EUU 11/6-10)

Udenrigsministeren: Drøftelsen forventes at fokusere på den politiske situation i Somalia og den svækkede overgangsregerings manglende fremskridt i forfatningsprocessen, der skal afsluttes inden august 2011. Fra dansk side arbejder vi for et øget EU-engagement i Somalia. Der er behov for, at EU lægger pres på FN og regionale aktører for at påtage sig den ledende rolle med at skabe en politisk ramme, der kan være styrende for det internationale samfunds indsats i Somalia. Vi bakker endvidere op om EU's politiske støtte til overgangsregeringen, samtidig med at EU også støtter stabilisering og udvikling i Somaliland samt Puntland. Fra dansk side styrker vi vores engagement i Somalia gennem en integreret politisk, sikkerhedspolitisk og bistandsmæssig ramme, herunder gennem øget humanitær og udviklingsbistand – den udgjorde 364 mio. kr. i perioden 2011-14 – samt ved hjælp af en stabiliseringsindsats gennem globalrammen.

12. Afghanistan

– Vedtagelse / Politisk drøftelse

Rådsmøde 3058+3060 – Bilag 1 (samlenotat side 35)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 407 (side 957, senest behandlet i EEU 23/4-10)

Udenrigsministeren: Som en del af rådsmødet vil der være en drøftelse mellem udenrigsministrene i lyset af Rådets handlingsplan for Afghanistan fra 2009. Jeg forventer, at drøftelsen vil handle om parlamentsvalget, EU's politimission EUPOL og freds- og forsoningsprocessen.

Med beslutningen på NATO-topmødet i Lissabon om ansvarsoverdragelse til afghanerne ved udgangen af 2014 har vi nu for alvor enighed om mål og tidshorisonter for udviklingen i Afghanistan. Denne proces bør EU bidrage til på en målrettet og effektiv måde.

Det glæder mig, at det endelige valgresultat er blevet offentliggjort. Valget var desværre i høj grad præget af svindel og uregelmæssigheder. Det er dog værd at notere, at valget var bedre organiseret og mere troværdigt end i 2009, og at valginstitutionerne havde gjort et stort arbejde med at følge op på anklager om svindel og uregelmæssigheder. Danmark vil bakke op om, at EU i samarbejde med FN skal arbejde for at støtte en valgreform, der skal forbedre tilliden til valgsystemet i Afghanistan. Konkret har Danmark netop sekunderet en dansk valgekspert til EU-delegationen i Kabul.

Koordination og samtænkning af EU's udviklings-, sikkerheds- og udenrigspolitiske instrumenter er en dansk prioritet. Dette område drøftede jeg med EU's særlige repræsentant, litaueren Ušackas, under mit nylige besøg i Afghanistan.

Vi var enige om, at alle medlemslande, Kommissionen og Rådet aktivt bør arbejde for, at EU får større gennemslagskraft i Afghanistan. Konkret skal vi arbejde for, at der bakkes op om EU-delegationen i Kabul, og at EU's samlede udviklingsengagement støtter op om transitionsprocessen, og så skal vi arbejde for at justere instrumenter som EU's politimission EUPOL.

For EUPOL's vedkommende er der bestræbelser på at gøre et fornyet forsøg på at øge antallet af politifolk. Det er desuden vigtigt at øge den lokale beslutningskompetence og fokusere mandatet for EUPOL. For at sætte gang i debatten om en mere enstrengt EU-tilstedeværelse i skrøbelige stater som Afghanistan i lyset af Lissabontraktaten og den fælles udenrigstjeneste har jeg skrevet et brev til Ashton og mine europæiske kolleger, som vi håber kan danne grundlag for en bredere drøftelse på et senere tidspunkt.

11. Europaudvalgsmøde 10/12-10

13. EU's strategiske partnere

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3058+3060 – Bilag 1 (samlenotat side 38)
(behandlet 19/11 – referat foreligger endnu ikke)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

14. Prioriteter for 2011

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3058+3060 – Bilag 1 (samlenotat side 40)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

15. (Evt.) Iran

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3058+3060 – Bilag 1 (samlenotat side 42)

(behandlet 19/11 – referat foreligger endnu ikke)

Udenrigsministeren: Under dette dagsordenspunkt forventes Ashton at give en kort orientering fra forhandlingsmødet mellem EU3+3 og Iran, der fandt sted i begyndelsen af denne uge. Jeg har noteret mig, at der er opnået enighed om at fortsætte drøftelserne til januar i Istanbul.

16. Præsentation af programmet for OSCE-formandskabet i 2011

– *Orientering/politisk drøftelse*

Rådsmøde 3058+3060 – Bilag 1 (samlenotat side 44)

Rådsmøde 3058+3060 – Bilag 2 (tillæg til samlenotat)

Udenrigsministeren: Endelig forventes en drøftelse af udfaldet på det netop overståede OSCE-topmøde i Kazakhstan, som jeg selv deltog i. Selve topmødet endte med vedtagelsen af en sluterklæring – ”Astana-erklæringen” – der bekræftede mange af de værdier og forpligtelser, som har været under pres i OSCE-området, og som vi bl.a. fra dansk side tillægger stor betydning, herunder på menneskerettighedsområdet. Der var primært grundet de uløste konflikter dog ikke mulighed for at opnå enighed om en handlingsplan om yderligere tilpasning af OSCE. Arbejdet med en handlingsplan vil blive intensiveret under det litauiske formandskab. På rådsmødet forventes min litauiske kollega desuden at redegøre mere generelt for det kommende litauiske OSCE-formandskab i 2011.

17. Moldova

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3058+3060 – Bilag 1 (samlenotat side 46)
(behandlet 22/10 – ikke omtalt)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

18. Indgåelse af multilateral anti-piratkopieringsaftale, ACTA (Anti-Counterfeiting Trade Agreement)

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (almindelige anliggender og udenrigsanliggender) den 13.-14. december, men forventes vedtaget på et kommende rådsmøde*

Rådsmøde 3058+3060 – Bilag 3 (tillæg til samlenotat)
EUU alm. del (09) – bilag 274 (fortroligt notat af 3/3-10)
EUU alm. del (09) - svar på spørgsmål 40-42
EUU alm. del (09) - svar på spørgsmål 44-47
EUU alm. del (072) - svar på spørgsmål 140-141
Udvalgsrådsreferat:
EUU alm. del (09) – bilag 330 (FO side 820, senest behandlet i EUU 19/3-10)
EUU alm. del (072) - bilag 51 (side 169, behandlet 7/12-07)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

19. Rådserklæring om civil og militær kapacitetsudvikling i EU efter 2010

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3058+3060 – Bilag 4 (tillæg til samlenotat)
Udvalgsrådsreferat:
EUU alm. del (09) – bilag 407 (side 955, senest behandlet i EUU 23/4-10)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 3059 (landbrug og fiskeri) den 13.-14. december 2010

Fødevareministeren: Jeg forelægger et punkt til forhandlingsoplæg. Det drejer sig om punkt 1 om fiskerimuligheder for 2011. De resterende punkter forelægger jeg til orientering.

FO 1. Forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2011 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande

– *Politisk enighed*

KOM (2010) 0658

Rådsmøde 3059 – Bilag 1 (samlenotat side 3)

Rådsmøde 3059 – Bilag 2 (tillæg til samlenotat side 2)

KOM (2010) 0658 – bilag 1 (henvendelse af 7/12-10 fra

Danmarks Fiskeriforening)

Fødevareministeren: Forslaget om fiskerimuligheder for 2011 er det vigtigste emne på rådsmødet i december. Forslaget omfatter både de bestande, som EU selv forvalter, samt bestande som forvaltes i fællesskab med Norge. Derudover er der gennemførelse af bilaterale aftaler – hvor Norgesaftalen er den vigtigste – samt kyststatsaftaler.

Der blev fredag aften opnået enighed med Norge om en aftale for fiskeriet i 2011. EU og Norge fastlægger normalt TAC'er for de fælles forvaltede bestande i Nordsøen og Skagerrak, herunder torsk, kuller, sej, hvilling, rødspætte, sild og makrel. TAC'erne for torsk i Nordsøen og Skagerrak følger forvaltningsplanen og bliver reduceret med 20 pct. Derudover er kvotepræmien for torsk videreført og forhøjet fra 5 til 12 pct. Det er vi meget tilfredse med.

TAC'en for sild i Nordsøen bliver forøget med 22 pct., mens TAC'en for sild i Skagerrak/Kattegat reduceres med 11 pct. For rødspætte i Nordsøen sker der en stigning i TAC'en på 15 pct., hvilket følger af den flerårige plan.

Der er endvidere opnået en kyststatsaftale om TAC'en for atlantisk sild, der bliver reduceret med lidt over 30 pct.. Der er også indgået en kyststatsaftale om blåhvilling, hvor TAC'en bliver reduceret med 93 pct. på grund af den meget dårlige bestandssituation.

Det væsentligste udestående er kyststatsforhandlingerne om makrel, hvor der ikke er opnået enighed. Island har reelt trukket sig fra forhandlingerne om en aftale for 2011.

Forhandlingerne med Færøerne er suspenderet indtil videre. Det betyder, at en bilateral aftale mellem EU og Færøerne endnu ikke har kunnet indgås.

Derudover er der i forslaget også de bestande, der ikke forvaltes i fællesskab med Norge. For tobis har Kommissionen foreslået en ny forvaltningsmodel baseret på ny videnskabelig rådgivning med en opdeling i 7 forvaltningsområder. Den nye model giver mulighed for en start-TAC fra årets begyndelse og en endelig TAC i god tid inden sæsonstart.

For sperling har Kommissionen foreslået en nul-TAC fra årets begyndelse, men på basis af ny rådgivning i juni 2011 vil fiskeriet eventuelt kunne åbnes i efteråret 2011.

Kommissionen foreslår en reduktion på 50 pct. i TAC'en for torsk i Kattegat, hvilket følger af den langsigtede forvaltningsplan.

For jomfruhummer i Nordsøen og Skagerrak/Kattegat foreslås en reduktion i TAC'en på 9 pct. For tunge i Skagerrak/ Kattegat/Østersøen foreslås en stigning i TAC'en på 20 pct.

Jeg vil også nævne, at vi fra dansk side har foreslået en regulering af fiskeriet efter havgalt ved at fastlægge en TAC og tekniske bevaringsforanstaltninger. Havgalt bliver fisket af især danske og irske fiskere i de vestlige farvande, dvs. vest for Irland og Skotland.

Med forslaget fastlægges også fiskeriindsatsen – de såkaldte kiloWatt-dage – i 2011, som følger af den langsigtede plan for torsk. Kommissionen foreslår en reduktion af fiskeriindsatsen på 25 pct. i Kattegat og på 15,4 pct. i Nordsøen.

Der er også et par andre emner. Kommissionen foreslår, at TAC'er, som kun vedrører en medlemsstat, skal kunne reguleres af denne medlemsstat. Kommissionen foreslår endvidere at ændre bestemmelserne for landing af usorterede bifangster i industrifiskeriet.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går ud på, at man fra dansk side tilslutter sig forslaget eller et kompromisforslag, der sikrer en samlet afbalanceret løsning, idet vi:

- Støtter den indgåede aftale med Norge, særligt at der afsættes en supplerende kvotepræmie til udbygning af fangstkvoteforvaltningen, og arbejder for, at Kattegat også omfattes af fangstkvoteforvaltningen.
- Støtter fastsættelse af kvoterne for 2011 på grundlag af fastlagte forvaltningsplaner, den videnskabelige rådgivning og Kommissionens politikerkklæring.
- Støtter fastsættelse af kilowatt-dage i henhold til den eksisterende langsigtede plan for torsk, idet man fra dansk side lægger vægt på, at man i forbindelse med evalueringen af planen i 2011 skal se på, ikke alene fastlæggelse af kilowatt-dage, men alle aspekter af planen, der kan bidrage til en genopretning af bestanden.
- Arbejder for, at modellen for tobisforvaltning udformes i overensstemmelse med den seneste videnskabelige rådgivning.
- Arbejder for, at der findes en løsning vedrørende reglerne for usorterede bifangster i industrifiskeriet, der ikke bringer den historiske fordeling af konsumkvoterne i fare.

11. Europaudvalgsmøde 10/12-10

- Arbejder for, at en eventuel uddelegering af forvaltning af TAC'er til enkelte medlemsstater må afvente en principiel drøftelse, eventuelt i forbindelse med en revision af den fælles fiskeripolitik.
- Arbejder for, at bestanden af havgalt omfattes af forslaget, og at bæredygtig forvaltning af dette fiskeri udvikles ved fastsættelse af en mindste maskestørrelse for fiskeriet.

Pia Olsen Dyhr kunne umiddelbart godt støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Med hensyn til torsk i Kattegat så hun egentlig helst, at man fulgte anbefalingen fra ICES, som gik ud på, at man slet ikke måtte fange torsk, men måske skyldes kvoten på de 190 tons, at man vil undgå, at de torsk, der kommer med som bifangst, bliver smidt ud.

Hun vidste, at der tidligere havde været rigtig mange problemer med tobis, og spurgte, hvad den biologiske anbefaling nu går ud på.

Hun syntes, det var positivt, at der var afsluttet en aftale med Norge, der også inkluderer, at kvotepræmien er forøget til 12 pct., nå der er kameraovervågning. Det ville hun rose fødevareministeren for. Hun spurgte, hvor mange man troede ville komme over på kameraovervågning.

Bjarne Laustsen kunne også støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Han refererede til, at man i Fødevareudvalget havde drøftet, hvad forslaget samlet set ville betyde for dansk fiskeri, og var nået frem til, at hvis priserne holdt sig, ville indtjeningsgrundlaget for fiskeriet være nogenlunde det samme som i 2010. Det mente han nu ikke, fiskerne var enige i. Men der vil vel ske en vis forskydning i retning af de pelagiske arter.

Han henviste til, at Danmarks Fiskeriforening havde stillet spørgsmålstegn ved beregningsgrundlaget for indsatsreguleringen, hvor man først fastsætter en kvote og dernæst siger, at fiskerne skal bruge færre dage til at opfiske den. Dybest set burde man være ligeglad med, hvor lang tid fiskerne er på havet, bare de ikke fanger mere end de må.

Han troede ikke, forslaget vedrørende kameraovervågning for at undgå discard var en vindesak, idet Danmarks Fiskeriforening ikke anbefalede sine medlemmer at gå ind i den, selv om man lokker med, at de får en 12 pct. større kvote. Han håbede, rigtig mange flere ville være med.

Idet han henviste til den diskussion, man havde haft på sidste møde i Europaudvalget vedrørende dybhavsarter, spurgte han, hvad det var for en biologisk rådgivning, der tilsagde, at man nu godt kunne begynde at fiske efter havgalt.

I relation til producentorganisationerne syntes han, det var lidt underligt, når fisk er en knap ressource, at man fangede så mange, at de ikke kunne opnå mindstepriserne og derfor blev anvendt til dyrefoder. Han spurgte, hvor mange fisk der på den måde er taget ud, og kaldte det "discard på kajen". Det er jo noget, der koster skatteborgerne penge.

Flemming Møller ville gerne høre, hvad fødevareministeren mente om, at Danmarks Fiskeriforening ikke var enig i Kommissionens fortolkning af forvaltningsplanen angående torsk i Nordsøen.

Lone Dybkjær kunne ligeledes støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Hun spurgte, hvad der bliver det faktiske forhold vedrørende udsmid.

Hun nævnte, at der var kommet en fin grønbog om reformer af den fælles fiskeripolitik. Hun spurgte, om fødevareministeren anerkendte, at det var rigtigt, hvad der står i den, og spurgte, hvordan det nu foreslåede forholder sig til de 5 strukturproblemer, man peger på i grønbogen. Hun pointerede, at det er vigtigt, at man sætter sig nogle overordnede mål.

Fødevareministeren bekræftede i svaret til Pia Olsen Dyhr, at der i forvaltningsplanen er en lille kvote på 190 tons torsk i Kattegat. Den har ikke været fisket op. Det er fordi det ikke er nogen god idé at smide bifangster af torsk ud igen. Der er så få torsk, at det ikke kan betale sig alene at fiske efter torsk. Vi har lavet en aftale med fiskerne om, at de skal bruge selektive net i Kattegat, så vi får flest mulig torsk sorteret fra på havbunden.

Med hensyn til tobis har vi kæmpet for modellen med bundskrab, hvor man i december og januar finder ud af, hvad der rent faktisk er på havbunden. Modellen følger MSY-princippet.

Så vidt han huskede, var der sidste år 7 fiskekuttere, som havde kameraovervågning, mens der i år er 15. Det med de 12 pct. ekstra kvoter er nok ikke trængt helt igennem endnu. Vi kan kun håbe på, at der er flere, der vil bruge kameraovervågning.

Med hensyn til havgalt i de vestlige farvande sagde fødevareministeren til Bjarne Laustsen, at danske og irske forskere og myndigheder har fulgt udviklingen, og de mener, der er grundlag for at lave et bæredygtigt fiskeri. Vi mener, at der skal laves nogle biologiske vurderinger og forvaltningsplaner, så vi også har styr på denne fiskeart.

Det, Bjarne Laustsen er inde på om producentorganisationerne, drejer sig fortrinsvis om rødspætter, idet de udgør 1.413 tons af de samlede 1.570 tons. Han var enig i, at PO-ordningen (producentordningen) bør udfases så meget som muligt.

Med hensyn til fiskeiindsatsen i Nordsøen sagde fødevareministeren til Flemming Møller, at regeringen i år støtter det forslag, Kommissionen er kommet med. Han pegede på, at til næste år skal hele forvaltningsplanen revideres. Vi er med på, at det er på tide at lave en regulering af de forskellige modeller. Når reguleringen foregår over en længere periode, er procenterne knap så voldsomme.

Fødevareministeren sagde til Lone Dybkjær vedrørende grønbogen, at vort væsentligste indspil her er, at der skal mere kameraovervågning ind i den fremtidige fiskeripolitik, og vi skal undgå discard. Og så mangler der stadig væk en kapacitetstilpasning i fiskerisektoren i flere europæiske lande. Regeringen har sendt et svar ind vedrørende grønbogen, og det ville fødevaremini-

steren gerne oversende til Europaudvalget. Nu venter vi på et udspil fra kommissæren.

Per Clausen kunne ikke forstå, hvorfor man ikke skar kvoterne for torsk i Kattegat ned, når fødevareministeren siger, de ikke bliver brugt op

Bjarne Laustsen spurgte, hvad PO-ordningen koster de europæiske skatteborgere og de danske skatteborgere.

Problemet er, at rigtigt mange danskere siger, de ikke har råd til at spise fisk, fordi de er så dyre i butikkerne. Samtidig kan vi se, at fiskerne får meget lave priser for deres fisk, og man tager fisk ud, fordi man ikke kan opnå mindstepriserne. Fiskerierhvervet skal være med til at finde en løsning.

Pia Olsen Dyhr forstod, at man havde halveret kvoten for torsk i Kattegat i forhold til 2010. Hun så gerne, at det gik lidt hurtigere, men det går da i den rigtige retning. Måske kan kvoten skæres yderligere ned næste år.

Hun syntes, det var godt, at regeringen støtter Kommissionens forslag om kiloWatt-dage i Nordsøen.

Lone Dybkjær efterlyste et mere kontant svar fra fødevareministeren vedrørende de 5 overordnede mål, der opstilles i grønbogen, og nævnte, at de drejer sig om flådeoverkapacitet, upræcise politikmål, et system der tilgodeser kortsigtede løsninger, ikke nok ansvar for fiskerierhvervet og manglende politisk vilje til at regelsættet overholdes.

Fødevareministeren sagde til Per Clausen og Pia Olsen Dyhr vedrørende torskekvoten, at vi har en forventning om, at den kan skære yderligere ned, når vi får de selektive net. Omvendt skal vi stadig væk undgå, at torsk bliver discardeded.

NOT Fødevareministeren lovede Bjarne Laustsen et notat med tallene vedrørende PO-ordningen.

Det er jo ikke en helt ny diskussion, at fiskene koster meget mere i detailhandelen i København end på kajen i Hanstholm. Spørgsmålet er, om prisforskellen er urimelig. Han vidste, at foreningen af fiskeforhandlere prøver at se på, om der er for mange mellemhandlere.

NOT Det enkleste ville være at svare ja til alle de fem punkter, Lone Dybkjær er inde på, men fødevareministeren ville gerne oversende høringssvaret, hvori det er mere uddybet.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

2. Forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2011 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande for Sortehavet

– *Politisk enighed*

KOM (2010) 0693

Rådsmøde 3059 – Bilag 1 (samlenotat side 13)

Fødevareministeren: I forhold til forslaget om fiskerimuligheder i Sortehavet for 2011 vil jeg henvise til samlenotatet.

3. Forslag til Rådets forordning om fastsættelse for fangståret 2011 af orienteringspriser og EU-producentpriser for visse fiskevarer i henhold til forordning (EF) nr. 104/2000

– *Vedtagelse*

KOM (2010) 0711

Rådsmøde 3059 – Bilag 1 (samlenotat side 15)

Fødevareministeren: Forslaget om fastsættelse af orienteringspriserne for fiskevarer for 2011 forventes vedtaget. Ordningen skal reformeres sammen med reformen af fiskeripolitikken, hvilket vi støtter fra dansk side. Fra dansk side arbejder vi for, at orienteringspriserne medvirker til at skabe stabilitet på markedet, således at intervention af fisk i videst muligt omfang undgås.

4. Kvalitetspakken - en sammenhængende EU politik for kvaliteten af landbrugsprodukter:

a) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter

KOM (2010) 0733

b) Forslag til revision af forordning (EF) nr. 1234/2007 (fusionsmarkedsordningen) vedrørende handelsnormer

– *Præsentation*

KOM (2010) 0738

Rådsmøde 3059 – Bilag 1 (sammennotat side 17)

KOM (2008) 0641 – bilag 2 (grundnotat af 13/11-09)

KOM (2008) 0641 – bilag 4 (Europaudvalgets og Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris udtalelse om grønbogen)

KOM (2008) 0641 – bilag 5 (regeringens høringssvar af 21/1-09)

KOM (2008) 0641 – bilag 2 (Kommissionens svar på Folketingets udtalelse om grønbogen)

EU-note (08) – E 13 (notat af 7/11-08 om grønbogen)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (08) – bilag 480 (side 1454, behandlet i EUU 19/6-09)

Fødevareministeren: Kommissionen forventes inden rådsmødet at fremlægge "Kvalitetspakken", der er de konkrete forslag som opfølgning på grønbogen om fødevarekvalitet.

Kvalitetspakken indeholder et forslag om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter, hvor de nuværende ordninger om geografiske oprindelsesbetegnelser mv. indarbejdes.

Endvidere er der forslag om en lovgivningsramme for handelsnormer med en generel handelsnorm for alle landbrugsprodukter. Handelsnormer er produktstandarder for landbrugsprodukter. Forslaget om handelsnormer omfatter også en generel mulighed for at fastsætte regler om obligatorisk mærkning med "produktionssted" eller "oprindelse" for fødevarer, der er omfattet af markedsordningerne.

Jeg vil lægge vægt på, at initiativerne i kvalitetspakken bliver forbrugerorienterede. Vi skal undgå overlap i forhold til den horisontale fødevarelovgivning, her tænker jeg særligt på mærkningsreglerne. Jeg vil være opmærksom på, at der ikke indføres nye overflødige regler eller nye tunge kontrolforpligtelser.

Kommissionen forventes kun at give en første præsentation, så det er en sag, som vi vender tilbage til.

5. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020 - fremtidens udfordringer: fødevarer, naturressourcer og landdistrikter

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2010) 0672

Rådsmøde 3059 – Bilag 1 (samlenotat side 24)

KOM (2010) 0672 – bilag 2 (grundnotat af 2/12-10)

KOM (2010) 0672 – bilag 3 (henvendelse fra Concord Danmark af 9/12-10)

KOM (2010) 0672 – bilag 1 (henvendelse af 25/11-10 fra Landbrug og Fødevarer)

Udvalgsmødereferat:

(Behandlet 26/11-10 – referat foreligger endnu ikke)

Fødevareministeren: Kommissionen præsenterede på rådsmødet i november meddelelsen om fremtidens landbrugspolitik. Medlemslandene havde en række spørgsmål til Kommissionens ideer i meddelelsen, men desværre fik vi ikke mange konkrete svar. Der er fortsat ingen konkrete tal eller budgetstørrelser fra Kommissionen.

Jeg gav en beskrivelse af Kommissionens ideer i november. Jeg vil gentage hovedelementerne. For den afkoblede direkte støtte lægger Kommissionen op til en opdeling i 3 lag:

- Lag 1 er indkomststøtte, hvor landmændene skal overholde krydsoverensstemmelse.
- Lag 2 er en grøn støtte baseret på overholdelse af krav, der minder om de nuværende krav til god landbrugs- og miljømæssig stand.
- Lag 3 er støtte til landbrug i områder med naturlige restriktioner. Det kan ses som et supplement til støtte til ugunstigt stillede områder – de såkaldte LFA – som i dag ligger i søjle II.

Derudover lægger Kommissionen op til, at der kan ydes koblet støtte til specifikke produkter i specifikke regioner som under artikel 68 i dag. Muligheden for at støtte miljø og økologi under artikel 68 bortfalder.

Kommissionen lægger endvidere op til et støtteloft per bedrift – den såkaldte capping – for den direkte indkomststøtte i lag 1, hvor der eventuelt tages hensyn til beskæftigelse. Men der foreligger ikke en nærmere beskrivelse af en model. Tilsvarende lægger Kommissionen op til en specifik og enklere støtteordning for små landbrug.

Omfordeling af den direkte støtte mellem medlemslandene tages op, men heller ikke her er der en konkret model.

Jeg er helt enig i Kommissionens fokus på innovation, klima og miljø under landdistriktspolitikken. Men jeg er meget bekymret for, at de nye udfordringer alene

skal finansieres under landdistriktspolitikken. Tilsvarende mangler der også forslag til egentlige nye politikinstrumenter.

Til brug for drøftelsen her i december har formandskabet fremlagt en række spørgsmål, der fokuserer på målsætningen om at sikre en levedygtig fødevarerproduktion i EU. Det gælder i forhold til landmændenes indkomst, forbedring af konkurrenceevne og kompensation for naturlige restriktioner.

Som jeg nævnte i november, havde jeg gerne set et langt mere ambitiøst og offensivt udspil fra Kommissionen. Det gælder både i forhold til søjle I og søjle II, hvis vi skal leve op til målsætningerne i meddelelsen.

I forhold til at sikre landmændene en stabil indkomst vil jeg gerne gentage, at vi fra dansk side ikke tror på, at fortsat indkomststøtte og markedsregulering er vejen frem til et mere konkurrencedygtigt landbrug i EU. Dertil kommer, at prisudsving er en naturlig del af landbrugsmarkedene, og kun i tilfælde af helt ekstreme prisudsving bør der være markedsinstrumenter, som eventuelt kan aktiveres.

I forhold til målet om forbedring af konkurrenceevnen i europæisk landbrug tror jeg ikke på, at det sker gennem yderligere regulering af markedet eller obligatorisk brug af for eksempel producentorganisationer eller forsikringsordninger. Europa-Parlamentet er som en række medlemslande meget fokuseret på yderligere markedsregulering. Efter min mening er det centralt at fokusere på udvikling og innovation. Det gælder om at finde nye indtjeningsmuligheder for europæisk landbrug.

I forhold til kompensation til landbrug i områder med naturlige restriktioner lægger Kommissionen op til en yderligere ordning under søjle I i form af lag 3 i den direkte støtte. Umiddelbart er det lidt vanskeligt at se behovet for denne ordning under søjle I, hvis det bare er et supplement til den eksisterende støtteordning til ugunstigt stillede områder under søjle II.

Derudover lægger Kommissionen op til en udvidelse af de mere generelle krav i lag 2, som i dag kendes som god landbrugs- og miljømæssig stand.

I regeringens hørings svar har vi lagt op til, at alle arealbaserede ordninger i forhold til miljø, natur, klima, økologi og ugunstigt stillede områder skulle finansieres under søjle I. Kommissionen tager ikke skridtet fuldt ud, men forsøger delvist at indarbejde supplerende ordninger for ugunstigt stillede områder og mere generelle grønne tiltag i den direkte støtte.

Jeg har svært ved at se, at det reelt giver en målrettet grøn støtte i søjle I. Det er tidligt i debatten, og meget skal endnu afklares. Men man kan godt være bekymret for, at der reelt bliver tale om ordninger uden en reel merværdi, men blot med mere kontrol og bureaukrati.

Drøftelserne fortsætter efter nytår, hvor det ungarske formandskab lægger op til at vedtage rådskonklusioner i marts 2011.

Pia Olsen Dyhr mente, vi skal arbejde for at få udfaset al eksportstøtten. I øvrigt mente hun, indkomststøtte er WTO-stridig.

Det er vigtigt for SF, at miljø og natur og økologi bliver en del af søjle I.

Hun var helt enig med fødevareministeren i, at udvikling og innovation skal på dagsordenen.

Bjarne Laustsen henviste til de tidligere drøftelser, der havde været om landbrugspolitikken både i Fødevareudvalget og i Europaudvalget, og at der skal være en høring den 23. februar 2011. Han forstod, at fødevareministeren havde givet tilsagn om at lave en teknisk gennemgang, for det er jo komplicerede sager.

Vi skal naturligvis forsøge at reducere den samlede landbrugsstøtte, men vi ved godt, det bliver svært. Derfor skal vi prøve, om vi ikke kan flytte noget fra den ene kasse til den anden, så der bliver noget mere natur og miljø og økologi. Fødevareministeren har fået et meget bredt mandat. Kommissionen er kommet med tre forslag, som er svært gennemskuelige. Vi har problemet med, at de 12 nye EU-lande får en lavere støtte end de gamle. Han håbede, vi bliver klogere, så vi kan få lavet en reform af landbrugsstøtten, som går i den rigtige retning.

Lone Dybkjær syntes, det lød meget godt, hvad fødevareministeren sagde, men når man ser på regeringens holdning, man kan se, at landbruget i øjeblikket er kommet ind i varmen i Venstres gruppe. Der er kommet turbo på landbrugsinteresserne i forhold til det økologiske. Hun gik ud fra, at man stadig ville sigte mod at få landbrugsstøtten afskaffet, men det bliver ikke nemt. Hun kunne ikke gennemskue, hvad de foreliggende forslag reelt vil betyde for det økologiske landbrug.

Fødevareministeren kunne egentlig ikke erklære sig uenig i noget af det, der var sagt. Han mente, vi skal undgå direkte eksportstøtte, i hvert fald fra 2013.

Med hensyn til søjle I og II ønsker vi som udgangspunkt at reducere landbrugsbudgettet, og at der laves en afviklingsplan for landbrugsstøtten, idet det vil gavne de aktive og effektive og dem med de gode markedsrelationer. Men han gav ordførerne fuldstændig ret i, at det godt kan være lidt svært for tiden at komme igennem med dette. Vi ønsker ikke at sætte os uden for døren. Vi vil gerne have indflydelse. Derfor er vores taktik nu, at vi støtter det, Kommissionen har foreslået vedrørende godt landmandskab, vedvarende græs og kvælstofreduktioner. Men det er ikke noget, man skal forpligte alle landmænd til, idet der vil være væsentlige forskelle. Vi vil gerne have miljø, natur, økologi og klima ind de steder, hvor det har en effekt. Hvis vi får det flyttet over til søjle I, kan det blive mere specifikt og målrettet.

6. (Evt.) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 vedrørende kontraktmæssige relationer i mælke- og mejerisektoren

– *Præsentation*

KOM (2010) 0728

Rådsmøde 3059 – Bilag 1 (samlenotat side 33)

EUU alm. del (09) – bilag 557 (henvendelse af 23/9-10 fra Concord Danmark)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 38 (side 1613, senest behandlet i EUU 24/9-10)

EUU alm. del (09) – bilag 490 (side 1520, behandlet i EUU 9/7-10)

Fødevareministeren: Kommissionen har i går fremlagt den såkaldte mælkepakke, der indeholder en tilpasning af markedsordningen. Kommissionen lægger op til en tilpasning af konkurrencelovgivningen i forhold til producentorganisationer og deres mulighed for at forhandle med forarbejdningsleddet. Det sker for at styrke producenternes forhandlingsevne.

Kommissionen lægger også op til, at medlemslandene kan gøre det obligatorisk for producenterne at bruge standardkontrakter. Derudover lægges der op til, at der skal gives bedre mulighed for at etablere både producentorganisationer og de såkaldte interprofessionelle organisationer.

Der kan være elementer i dette forslag, der kan være fornuftige for mælkeproducenter i andre medlemslande. Men generelt er det ikke tiltag, der har været efterspurgt af danske producenter. Det er vigtigt, at tiltagene ikke kommer til at hindre det indre marked.

Kommissionen giver en første præsentation på rådsmødet, så det er også en sag, som vi vender tilbage til.

7. Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen i markedssituationen og de deraf følgende betingelser for en gnidningsløs afvikling af mælkekvoteordningen

– *Præsentation*

KOM (2010) 0727

Rådsmøde 3059 – Bilag 1 (samlenotat side 38)

8. Kvartalsrapport fra Kommissionen om markedet for mejeriprodukter

– *Præsentation*

Rådsmøde 3059 – Bilag 1 (samlenotat side 42)

EUU alm. del (09) – bilag 484 (side 1426, senest behandlet i EUU 18/6-10)

EUU alm. del (09) – bilag 340 (side 861, behandlet i EUU 26/3-10)

Kommissionens meddelelse (KOM (2009) 0385)

EUU alm. del (08) – bilag 522 (side 1528 FO, forhandlingsoplæg forelagt 10/7-09)

Fødevareministeren: Jeg vil tage punkt 7 og 8 sammen. Kommissionen vil præsentere en kvartalsrapport om markedssituationen for mælk. Prisudviklingen ser meget fornuftig ud.

Kommissionen vil også præsentere en statusrapport om udfasningen af mælkekvoterne. Det er positivt, at der ikke længere bliver stillet spørgsmålstejn ved udfasningen af kvoterne. Vi kan også sige det sådan: Det er positivt, at alle går ind for, at kvoterne skal afskaffes. I kvoteåret 2009/2010 var produktionen på EU-plan 7 pct. under de samlede kvoter. Kun Danmark, Cypern og Holland betalte overskudsafgift for at overskride den nationale kvote. Tilsvarende er priserne på kvoterne i Danmark steget i den nævnte periode.

Begge dele medfører, at de danske mælkeproducenter har væsentlige merudgifter sammenlignet med andre europæiske mælkeproducenter. Derfor har jeg sammen med min hollandske kollega forsøgt at få Kommissionen til at se på, hvordan vi kan sikre en bedre udfasning af mælkekvoterne i alle medlemslande. Det vil jeg gentage på rådsmødet.

Punkt 3. Samråd med fødevareministeren om samrådsspørgsmål E vedr. EU's landbrugsstøtte/økologi

EUU Alm. del (10) – samrådsspørgsmål E

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

"Ministeren bedes redegøre for, hvilken strategi regeringen har for at sikre, at omlægningen af EU's landbrugsstøtte kan medvirke til at omlægge dansk landbrug til økologi."

Per Clausen begrundede samrådsspørgsmålet, idet han henviste til, at debatten nu mere går på, hvor hurtigt vi kan afvikle landbrugsstøtten, og hvordan vi kan påvirke processen indtil da.

Fødevareministeren: Som jeg netop har redegjort for i forbindelse med forelægningen af rådsmødet og dets behandling af spørgsmålet om fremtidens fælles landbrugspolitik, er det en del af regeringens strategi at arbejde for arealbaserede ordninger i Søjle I, som er målrettet de nye udfordringer, som bl.a. økologisk produktion kan være med til at løse.

Som I nok ved, har regeringen i sit høringssvar til Kommissionen foreslået, at alle arealbaserede ordninger, herunder økologi, bør finansieres under søjle I. Økologi er dermed allerede tænkt ind som en del af regeringens samlede strategi for omlægning af den fælles landbrugspolitik.

Tanken har været, at økologi – på lige fod med andre arealbaserede ordninger, der bidrager til leveringen af offentlige goder – kan få tildelt en top op af den direkte støtte.

Andre eksempler på denne strategi er klima- og energitiltag, vandplaner og vandforvaltning, forbedret dyrevelfærd og miljøvenligt landbrug.

Denne tilgang er der dog ikke megen opbakning til i Kommissionens udspil.

Der er godt nok "et grønt lag" i Kommissionens meddelelse, men Kommissionen tager som sagt ikke skridtet fuldt ud, men arbejder med mere generelle grønne tiltag i den direkte støtte, eksempelvis sædskifte, permanent græs og brak.

Det er svært at se, at dette vil give en målrettet grøn støtte i søjle I.

Som jeg nævnte tidligere, er jeg tværtimod bekymret for, at det kan give overlappende og uklare ordninger uden reel merværdi, men fremme kontrol og administration.

Som allerede nævnt, ser det desuden ud til, at målrettet støtte til miljø, herunder økologi, under artikel 68 helt vil blive fjernet.

Artikel 68 har efter Grøn Vækst gjort, at det supplerende danske arealtilskud til økologiske producenter har kunnet udbetales fra søjle I.

Som sagt er afskaffelsen af artikel 68 støtte til miljø og økologi skuffende, da det umiddelbart fjerner den smule fleksibilitet, der er mellem søjle I og søjle II. Således er det, som det ser ud nu, udelukkende via landdistriktspolitikken, at økologien vil kunne støttes fremover.

Her vil der samtidig skulle være midler til rådighed til alle indsatser inden for målene klima, miljø og konkurrenceevne.

Det vigtigste er dog, at den fælles landbrugspolitik bliver omlagt, så der afsættes tilstrækkelige midler til at tilgodese landbrug, der drives bæredygtigt i forhold til arealbaserede ordninger som klima, natur og miljø – og dermed også økologi.

Det er dog vigtigt, at indsatsen bliver omkostningseffektiv, så vi får mest muligt miljø og natur for pengene.

Det betyder blandt andet, at mange forskellige virkemidler skal i spil for at opnå de ønskede miljø- og naturmål, som økologi er med til at skabe.

Økologi kan ikke stå alene.

Økologiens effekt som klima- og miljøvirkemiddel er heller ikke helt entydig, da der kan være forskellig effekt, afhængig af om man ser på drivhusgasser, kvælstof eller fosfor.

Til gengæld skal det også tælles med, at økologi er værdiskabende.

Under alle omstændigheder er det afgørende, at det fortsat vil være muligt at benytte EU-midler til at støtte den økologiske produktion efter 2013.

Det er også en grundpræmis i en ny vision for økologien frem til 2020, som jeg forventer bliver klar til offentliggørelse i starten af 2011.

Per Clausen syntes, det fremgik af svaret, at selv om vi er pragmatiske og bevæger os ind i slagsmålet om, hvordan pengene skal fordeles, er det ikke nemt at opnå resultater. Han var i hovedsagen positiv over for den vinkel, fødevareministeren havde vedrørende top op og på at lade økologi indgå i søjle I, bl.a. fordi der her findes kontrolsystemer i forvejen.

Han henviste til, at der er en diskussion om, i hvor stor udstrækning man kan bruge erfaringerne fra økologi i det konventionelle landbrug, hvis man ønsker den størst mulige dyrevelfærd, eventuelt som delelementer.

Bjarne Laustsen henviste til, at man i planen Grøn Vækst taler om en fordobling af det areal, der bruges til økologi, men instrumenterne passer ikke hertil, idet landmændene ikke kan låne penge til omlægningen. Han pegede på, at det ikke er nok at producere flere økologiske produkter. Man må også gøre noget for at fremme efterspørgslen.

Lone Dybkjær spurgte, om det er rigtigt, at landbruget i nogle af de andre europæiske lande er så gammeldags, at de ikke har indført pesticider i samme omfang som os, og at de derfor er mere økologiske.

Hun spurgte, hvilke diskussioner der er om kvaliteten af de økologiske produkter, herunder smagen.

Endelig spurgte hun, om datomærkning af frugt vil indgå i diskussionerne om den fremtidige landbrugspolitik.

Fødevareministeren erklærede sig enig med Per Clausen med hensyn til top op. Vi vil gerne have økologi over i søjle I, men hvis det ikke kan lade sig gøre, er vi parat til at se på andre tiltag. Vi har på embedsmandsniveau spurgt Kommissionen direkte, men har desværre fået det svar, at det ikke kan komme ind i søjle 1, fordi det ikke er noget, man kan kræve af alle landmænd.

Han bekræftede over for Bjarne Laustsen, at man havde det mål at komme op på 18.000 økologiske bedrifter, men det kniber lidt. Der er en nettotilgang, men samtidig er der mange, der opgiver økologisk drift. Vi forsøger at analysere, hvad det er der får dem til det. Er det for bøvet, er det for svært, er der for meget kontrol, eller er der ikke noget marked? I økologivisionen arbejder vi med et økologimærke, og vi må prøve at blive bedre til at eksportere.

Fødevareministeren sagde i anledning af Lone Dybkjærs bemærkninger, at han troede, de fleste af de nye EU-lande var på vesteuropæisk niveau med hensyn til pesticidforbrug.

Med hensyn til smagen har vi ikke analyser, men økologi er en meget stor del af kvalitetsfødevareordningen.

Man drøftede datomærkning for frugt på Epsco-rådsmødet, men det var der ikke mulighed for at få opbakning til.

Per Clausen erkendte, at økomærkede produkter rådnede. Han opfattede det sådan, at fødevareministeren var enig i, at det ville være meget uheldigt, hvis man holdt fast i, at man inden for søjle I kun kunne gennemføre noget, som alle landmænd kunne leve op til. Det ville være meget enklere, hvis man kunne få alle formål ført over til søjle I.

Fødevareministeren sagde, at problemet er, at der kun er den samme kasse, som pegene kan komme fra.

Mødet slut kl. 13.30.

Ref.: BE/sra